

Aan : R. van der Schaaf

Van : Robbert Leeuw

Datum : 17-10-2013

Onderwerp: Verordening tot wijziging van de Verordening openbaar vaarwater

---

Verslag overleg Woonschepencomité Groningen (WCG) op donderdag 17 oktober 2013

Deelnemers:

- Dirk van Driel – bestuurslid WCG
- Klaas Koetje – oud-bestuurslid WCG
- Pieter van de Sande – team Juridische Zaken
- Robbert Leeuw – team Juridische Zaken

Aanleiding

De verordening tot wijziging van de Verordening openbaar vaarwater 2006 is behandeld in de raadscommissie Beheer en Verkeer van woensdag 11 september 2013.

Na deze behandeling is een tweetal inspraakreacties binnengekomen, t.w. van het WCG en van dhr. Koetje. Kort samengevat hielden deze in dat de indieners zich keerden tegen de nadere invulling van het begrip “verwaarloosd schip” en dat ze zich beklagden over het feit dat zij niet hadden kunnen inspreken op dit raadsvoorstel.

Stand van zaken

Het raadsvoorstel voor wat betreft de nadere invulling van het begrip “verwaarloosd schip” luidt als volgt:

II - Verwaarloosd schip

A - Artikel 1 onder o (verwaarloosd schip) wordt als volgt gewijzigd:

o - verwaarloosd schip: een schip waarvan casco en/of opbouw zodanig onvoldoende zijn beschermd tegen water- en weersinvloeden dat de instandhouding van het schip, zonder daarvoor ingrijpendere maatregelen dan het normaal te verrichten onderhoud te treffen, in gevaar komt. *Een schip wordt tevens als verwaarloosd aangemerkt indien*

- *door gedeeltelijke afbraak, instorting, verwaarlozing of verandering van de woonboot de samen-hang in boot en opbouw is verstoord;*
- *de detaillering van de wanden van de woonboot in ernstige mate wordt verstoord door (onderdelen van) installaties of door andere toevoegingen;*
- *de woonboot aan de buitenzijde geheel of gedeeltelijk in ernstige mate is beschadigd;*
- *de vorm of het aanzien van de woonboot in overwegende mate wordt bepaald door objecten die op de woonboot zijn geplaatst.*

waarbij het cursieve deel in rood de voorgestelde uitbreiding van de begripsomschrijving is.

Wij waren in de veronderstelling dat er reeds in 2010 uitputtend overleg was geweest met het toenmalige bestuur van het WCG en dat de resultaten van deze inspraakrondes naar eer en geweten waren overgenomen in het in 2013 in procedure gebrachte raadsvoorstel.

In het overleg van 17 oktober jl. is namens het college aangegeven dat deze aanpak geen schoonheidsprijs verdient.

Zienswijze WCG/dhr. Koetje

De zienswijze van het WCG en dhr. Koetje luidt samengevat als volgt:

- een nadere invulling van het begrip “verwaarloosd schip” is overbodig want de huidige regelgeving biedt al genoeg handvatten om te kunnen handhaven;
- bijvoorbeeld het criterium *de vorm of het aanzien van de woonboot in overwegende mate wordt bepaald door objecten die op de woonboot zijn geplaatst* kan volgens het WCG makkelijk onterecht worden ingezet. Men gaf het voorbeeld van een woonschip waarop grote bloempotten worden geplaatst omdat de bewoner dat nu eenmaal leuk vindt. Het in rood aangegeven criterium zou in die situatie ingezet kunnen worden om zo een ligplaatsvergunning in te trekken;
- de ultieme sanctie is intrekking van de ligplaatsvergunning (zie ook onder IIB van het raadsvoorstel), hetgeen betekent dat iemand dakloos wordt gemaakt, wat een te zware sanctie is voor een overtreding van deze voorgestelde bepaling;
- sowieso heeft gedetailleerde regelgeving tot mogelijk gevolg dat er in beginsel goedwillend mee om wordt gegaan maar dat dit door de tijd heen kan ontaarden;
- daarnaast kan bijvoorbeeld een walbewoner verzoeken om handhaving op basis van deze nadere invulling. Dat kan betekenen dat door de voorgestelde invulling van het begrip “verwaarloosd schip” de gemeente zich gedwongen ziet om te handhaven op grond van te ver doorgevoerde regelgeving;
- ten slotte is opgemerkt dat de overheid zich sowieso terughoudend dient op te stellen voor wat betreft het van toepassing verklaren van gedetailleerde regelgeving.

Reactie namens het college

Tegen deze zienswijze kunnen de volgende argumenten worden ingebracht, en deze zijn ook naar voren gebracht in het overleg van 17 oktober jl.:

- de huidige stand van regelgeving biedt inderdaad op zich voldoende ruimte om te kunnen handhaven op een verwaarloosd schip. De nadere invulling was echter bedoeld om concretere handvatten te bieden aan de inspecteurs in het veld, om zo te bereiken dat er met minder willekeur en concreter gehandhaafd kan gaan worden;
- voordat er überhaupt tot intrekking wordt overgegaan, zijn er standaard reeds meerdere stadia doorlopen: allereerst volgt een zogenaamde vriendelijke brief waarin wordt gewezen op de overtreding; als nodig volgt er een vooraankondiging, die uiteindelijk kan resulteren in een last onder dwangsom. Intrekking van de ligplaatsvergunning volgt mogelijk pas dan en is m.a.w. de ultieme sanctie. Kortom: de soep wordt niet zo heet gegeten als die wordt opgediend. Bovendien bestaat er op grond van de Algemene wet bestuursrecht een stelsel van rechtsbescherming, ook tegen intrekkingbesluiten van ligplaatsvergunningen;

- de stelling dat de gemeente onbevoegd is om in deze nadere regels te stellen, herkennen wij niet: dit hoort tot de verordenende bevoegdheid als bedoeld in artikel 149 Gemeentewet;
- elke regelgeving kan in beginsel “misbruikt” worden. Ook bij de huidige regelgeving inzake verwaarloosde schepen is dit mogelijk. De voorgestelde nadere invulling verandert daar niets aan;
- ook nu kan een belanghebbende verzoeken om handhaving van een (vermeend) verwaarloosd schip, hetgeen kan leiden tot “akelige” procedures.

Keuze

Gelet op bovenstaande argumentenwisseling leggen wij de wethouder de volgende mogelijkheden voor:

- a - de verordening wordt vastgesteld met de voorgestelde uitbreiding van het begrip “verwaarloosd schip”;
- b – de uitbreiding van de begripsomschrijving wordt achterwege gelaten.

De wethouder wordt voorgesteld om voor optie a te kiezen, aangezien de door het WCG en dhr. Koetje aangedragen argumenten geen reden zijn om af te zien van het raadsvoorstel zoals behandeld in de raadscommissie van woensdag 11 september 2013. De vrees voor ambtelijk misbruik van regelgeving achten wij op zijn zachtst gezegd prematuur; bovendien zou die vrees in de weg staan aan elke nieuwe regelgeving.

Terugtrekking van het gehele raadsvoorstel wordt ontraden, gelet op het voorgestane gebruik van de vijver in Westpark alsmede de actualisering naar aanleiding van gewijzigde landelijke regelgeving.